

ЦЪРКВАТА КАТО ХЛЯБ 3 ЧАСТ

(текстът е свален от аудио послание)

от Крум Крумов

Рут 1:1-6 В дните когато съдиите съдеха, настана глад в земята. И един човек от Витлеем Юдов отиде да престои в Моавската земя, той, и жена му, и двамата му сина. Името на човека беше Елимелех, а името на жена му Ноемин, а имената на двамата му сина Маалон и Хелеон; те бяха ефратци от Витлеем Юдов. И дойдоха в Моавската земя и там останаха. И Елимелех, мъжът на Ноемин, умря; и тя остана с двамата си сина. И те си взеха жени моавки, на които името на едната беше Орфа, а името на другата Рут; и живяха там около десет години. Тогава умряха Маалон и Хелеон, и двамата, тъй че жената се лиши от двамата си сина и от мъжа си. След това тя стана със снахите си да се върне от Моавската земя, защото беше чула в Моавската земя, че Господ посетил людето Си и им дал хляб.

Начинът, по който Бог посещава Църквата, не е чрез чудеса и знамения, а като даде хляб. Всяка църква трябва да стане дом на хляб (Витлеем означава Дом на хляб). Исус се роди в Дом на хляб. Ако искаме Исус да бъде роден (изобразен) в хората, Църквата трябва да стане Дом на хляб.

Битие 42:1-3 А като видя Яков, че в Египет се намира жито, Яков рече на синовете си: Защо се гледате един друг? Рече още: Ето, чух, че в Египет се намира жито; слезте там та ни купете от там, за да живеем и да не измрем. Тогава десетте Йосифови братя слязоха да купят жито от Египет.

Гладът предизвиква миграция. Ако не беше гладът, Йосиф нямаше да срещне братята си. Ако не беше гладът, Йосиф нямаше да срещне баща си. Духовният глад събира Църквата заедно. Духовният глад подтиква хората да търсят човека, който има хляб. Духовният глад предизвиква духовен растеж. Духовният глад е предпоставка за правилно предвижване в целите и намеренията на Бога.

Марк 7:27 А Исус ѝ рече: Остави да се наситят децата; защото не е прилично да се вземе хляба на децата и да се даде на кученцата.

Бог е определил благодатта да бъде този хляб, с който децата на Царството да се хранят. Тази благодат може да бъде проявена по много и различни начини, но тя е хлябът за децата.

2 Царе 9:1-11 След това Давид каза: Остава ли още някой от Сауловия дом, комуто да покажа благост заради Ионатана? И имаше един слуга от Сауловия дом на име Сива. И повикаха го при Давида; и царят му каза: Ти ли си Сива? И той рече: Слугата ти е. И царят каза: Не остава ли още някой от Сауловия дом, комуто да покажа Божия благост? И Сива рече на царя: Има още един Ионатанов син, повреден в нозете. И царят му каза: Где е той? А Сива рече на царя: Ето, той е в къщата на Махира, Амишовия син, в Лодавар. Тогава цар Давид изпрати да го вземат от къщата на Махира Амишовия син,

от Лодавар. И когато Мемфивостей, син на Ионатана, Сауловия син, дойде при Давида, падна на лице та се поклони. И рече Давид: Мемфивостее! А той отговори: Ето слугата ти. И Давид му каза: Не бой се; защото непременно ще покажа благост към тебе заради баща ти Ионатана, и ще ти възвърна всичките земи на баща ти Саула; и ти всякога ще ядеш хляб на моята трапеза. А той му се поклони и рече: Кой е слугата ти та да пригледаш такова умряло куче като мене? Тогава царят повика Сауловия слуга Сива та му каза: Всичко, що принадлежеше на Саула и на целия му дом, дадох на сина на господаря ти. Ти, прочее, ще му обработваш земята, ти и синовете ти и слугите ти, и ще донасяш доходите, за да има синът на господаря ти хляб да яде; но Мемфивостей, синът на господаря ти, всякога ще се храни на моята трапеза. (А Сива имаше петнадесет сина и двадесет слуги). И Сива рече на царя: Според всичко, що заповяда господарят ми царят на слугата си, така ще направи слугата ти. А Мемфивостей, рече царят, ще яде на моята трапеза, като един от царевите синове.

Заветът между Давид и Йонатан беше причина на Мемфивостей да му бъде показана почит като на царски син и да седне на царската трапеза. Заветът, сключен чрез кръвта на Христос, ни дава право да седнем на Божията трапеза. Благодатта на Божията трапеза ни възстановява в нашата идентичност като Божии синове. Благодатта на Божията трапеза ни облича в достойнство. Бог е назначил настояници, които да служат на тази трапеза и, които да разчупят този хляб на синовете и дъщерите на Царството.

Михей 6:14 Ще ядеш, но няма да се насищаши, И гладуването ти ще остане във вътрешността ти; Ще прибереш стоките си, но няма да ги отнесеш, И каквото отнесеш ще го предам на меч.

Това негативно обещание беше изговорено към Израел след като остави пътищата и волята на Бога. Израел е преобраз на Църквата. Днес Църквата е загубила много позиции и сфери на влияние в обществото, защото е оставила пътищата и волята на Бога. Затова християните се хранят с това, което не може да ги насити. Църковните програми, служения, мероприятия и активности не могат да заместят по никакъв начин Хляба на живота, с който Бог е определил да храни Своите синове и дъщери.

Лука 15:11-32 Каза още: Някой си човек имаше двама сина. И по-младият от тях рече на баща си: Тате, дай ми дела, които ми се пада от имота. И той им раздели имота. И не след много дни по-младият син си събра всичко и отиде в далечна страна, и там разпиля имота си с разпуснатия си живот. И като изживи всичко, настана голям глад в оная страна; и той изпадна в лишения. И отиде да се пристави на един от гражданите на оная страна, който го прати на полетата си да пасе свини. И желаеше да се насити с рошковите, от които ядяха свините; но никой не му даваше. А като дойде на себе си рече: Колко наемници на баща ми имат излишък от хляб, а пък аз умирам от глад! Ще стана да ида при баща си и ще му река: Тате, съгреших против небето и пред тебе; не съм вече достоен да се наричам твой син; направи ме като един от наемниците си. И стана и дойде при баща си. А когато бе още далеч, видя го баща му, смили се, и като се завтече, хвърли се на врата му и го целуваше. Рече му синът: Тате, съгреших против небето и пред тебе; не съм вече достоен да се наричам, твой син. Но бащата рече на слугите си: Скоро изнесете най-хубавата премяна и облечете го, и турете пръстен на ръката му и обуца на нозете му; докарайте угоеното теле и го заколете и нека ядем и се веселим; защото този мой син бе мъртъв, и оживя, изгубен бе, и се намери. И почнаха да се веселят.

А по-старият му син беше на нивата; и като си идеше и се приближи до къщата, чу песни и игри. И повика един от слугите и попита, що е това. А той му рече: Брат ти си дойде; и баща ти закла угоеното теле, защото го прие здрав. И той се разсърди и не искаше да влезе и баща му излезе и го молеше. А той в отговор рече на баща си: Ето, толкова години ти работя, и никога не съм престъпил някоя твоя заповед; но на мене нито яре не си дал някога да се повеселя с приятелите си; а щом си дойде този твой син, който изпояде имота ти с блудниците, за него си заклал угоеното теле. А той му каза: Синко ти си винаги с мене, и всичко мое твое е. Но прилично беше да се развеселим и да се зарадваме; защото този твой брат бе мъртъв, и оживя, и изгубен бе, и се намери.

Историята за блудния син представлява позиция на неакуратност спрямо Бог и Божието семейство. Някои християни никога няма да дойдат на себе си, докато не огладнеят. Единствено отчайващата нужда от хляб може да накара хората да потърсят дома на баща си. Погледнато в духовен аспект, това означава християните да осъзнаят, че ще загинат духовно, ако не получат Хляба на живота. Този хляб се дава от духовния баща. Преди да напусне баща си, блудният син имаше консуматорски манталитет, но след като се върна, той дойде с отношението "направи ме"(стих 19). Целта на благодатта не е просто да те снабди с ресурси, а да те направи такъв, какъвто трябва да станеш. Отношението на големия син спрямо бащата представлява взаимоотношение на християнин, който не е свързан с духовния баща, а с организацията. Той живееше под покрива на бащата, но сърцето му не беше свързано със сърцето на бащата. Бащата даваше хляб и на двамата, имаше едно и също отношение и към двамата, но само този, чието сърце се беше свързало с това на бащата, получи благодатта от този хляб. Благодатта е хлябът на децата, но само тези, които имат правилното отношение, ще бъдат хранени с този хляб.

---

* Текстът е набран от Янко Драгнев от аудио посланието "Църквата като хляб - 3"